

До берегів...

Василь Еллан-Блакитний

До берегів уквітчано-зелених
Пригнали човен мій буруни злі.
Шепоче очерет: спочинь на сій землі.
Спали човни. — Спини свій льот шалений.
Зійди, замкнись у кришталевій вежі,
В обіймах вроди пий вино-життя...
Спочинь... Засни... Тут спокій, забуття.
А там — за хвилями — страждання і пожежі...
Але сестриця — чайка білокрила
Над морем зойкнула: "Я гину... ти борись!".
Примчався вихор-брат... Вітрила нап'ялись.
— Вперед! Завжди вперед несіть мене, вітрила!